

Waar gebed

Schriftgedeelte: 1 Koningen 18:36-46; Jakobus 5:16-18.

1 Koningen 18:36-46

36 Het geschiedde nu als men het spijsoffer offerde, dat de profeet Elía naderde en zeide: HEERE, God Abrahams, Izaks en Israëls, dat het heden bekend worde dat Gij God in Israël zijt en ik Uw knecht; en dat ik al deze dingen naar Uw woord gedaan heb.

37 Antwoord mij, HEERE, antwoord mij, opdat dit volk erkenne dat Gij, o HEERE, die God zijt, en dat Gij hun hart achterwaarts omgewend hebt.

38 Toen viel het vuur des HEEREN en verteerde dat brandoffer, en dat hout, en die stenen, en dat stof, ja, lekte dat water op hetwelk in de groeve was.

39 Als nu het ganse volk dat zag, zo vielen zij op hun aangezichten, en zeiden: De HEERE is God, de HEERE is God.

40 En Elía zeide tot hen: Grijpt de profeten van Baäl, dat niemand van hen ontkome. En zij grepen hen; en Elía voerde hen af aan de beek Kison en slachtte hen aldaar.

41 Daarna zeide Elía tot Achab: Trek op, eet en drink; want er is een geruis van een overvloedigen regen.

42 Alzo toog Achab op om te eten en te drinken; maar Elía ging op naar de hoogte van Karmel en breidde zich uit voorwaarts ter aarde; daarna legde

hij zijn aangezicht tussen zijn knieën.

43 En hij zeide tot zijn jongen: Ga nu op en zie uit naar de zee. Toen ging hij op en zag uit, en zeide: Er is niets. Toen zeide hij: Ga weder heen, zevenmaal.

44 En het geschiedde op de zevende maal, dat hij zeide: Zie, een kleine wolk als eens mans hand gaat op van de zee. En hij zeide: Ga op, zeg tot Achab: Span aan en kom af, dat u de regen niet ophoude.

45 En het geschiedde ondertussen, dat de hemel van wolken en wind zwart werd; en er kwam een grote regen; en Achab reed weg en toog naar Jizreël.

46 En de hand des HEEREN was over Elía, en hij gordde zijn lendenen, en liep voor het aangezicht van Achab heen tot waar men te Jizreël komt.

Jakobus 5:16-18

16 Belijdt elkander de misdaden, en bidt voor elkander, opdat gij gezond wordt. Een krachtig gebed des rechtvaardigen vermag veel.

17 Elía was een mens van gelijke bewegingen als wij; en hij bad een gebed, dat het niet zou regenen; en het regende niet op de aarde in drie jaren en zes maanden.

18 En hij bad wederom, en de hemel gaf regen, en de aarde bracht haar vrucht voort.

Mensen spreken over Elía als van een gebedsstrijder, of van een man “machtig in het gebed”. Hij had zeker een van de meest opmerkelijke verhoringen op het gebed die iemand gekend heeft. Denkt u maar aan de kleine jongen die tot leven werd gewekt; denk aan de inhouding van de regen gedurende meer dan drie jaar; denk aan het opnieuw vallen van de regen; denk aan het vuur van de hemel op de berg Karmel. Zo kunnen we wel doorgaan. Een man machtig in het gebed, een gebedsstrijder, enzovoort.

Maar Gods Woord zegt dat hij een man was *van gelijke bewegingen als wij*. Dus in zichzelf voelde hij zich nooit een man machtig in het gebed, een gebedsstrijder of iets dergelijks. Hij voelde zijn zwakheid. Hij had dezelfde moeilijkheden in het gebed als wij. Hij had de verleidingen van Satan. Hij wist wat een hard hart was. Hij wist wat ongelooft was. Dus hij was niet zoiets als een bijzonder man, maar hij was een man *van gelijke bewegingen als wij*.

We maken een mens niet schuldig om een woord¹, maar ik heb er vele, vele jaren heel wat over nagedacht. Het is een uitdrukking - u vindt het in ons gezangboek op enkele plaatsen, u hoort het gedurig vanaf de preekstoel: “de kracht van het gebed” en we weten wat de mensen ermee bedoelen. Maar ik heb hier vele jaren over nagedacht. Overwinnend gebed is onze totale, volkomen zwakheid die houvast krijgt aan de Goddelijke, almachtige kracht van God. We ergeren er ons dus niet aan als mensen spreken van ‘de kracht van het gebed’, maar in het gebed zelf is geen kracht. Het is deze zwakheid die houvast krijgt aan almacht.

*Elía was een mens van gelijke bewegingen als wij; en hij bad een gebed*². Men zegt dat de werkelijke betekenis ervan is: “hij bad in zijn gebed³”. We merken zo dikwijls dat we niet bidden in onze gebeden. Was het niet M’Cheyne die gewoonlijk klaagde: “O, mijn biddeloze gebeden!” We denken aan het gezang voor de kleine kinderen:

Ik zeg mijn gebeden vaak op,
Maar heb ik ooit echt gebeden?

Elía bad een gebed. Hij bad in zijn gebed. Welnu, geliefde vrienden, ik voel dat onze broeders in de laatste twee of drie gebedssamenkomsten werkelijk gebeden hebben in hun gebeden. Soms zijn er tijden, dat kan een gebedssamenkomst zijn, en er schijnt niet zoveel gebed in de gebeden te zijn. De oude Mr. Field te Staplehurst vertelde dat hij, toen hij jong was, moest gaan wonen bij een van zijn oudere broers te Londen. Dit was aan het einde van de 19^e eeuw. Hij kerkte in de “West Street Chapel” te Croydon. Francis Covell⁴ was gestorven, maar enigen van de beste predikanten uit het land gingen daar voor. De predikanten bleven langer en gaven leiding aan de gebedssamenkomst op maandag. George Prince⁵ zou voorgaan op de dag des Heeren en zij vroegen: “Blijft u hier voor de gebedssamenkomst?” Hij zei: “Wordt het een gebedssamenkomst?” Zij vroegen: “Wat bedoelt u?” Hij zei: “Gewoonlijk als ik erheen ga, is het een *babbel* samenkomst.” Mr. Field vertelde dat hij een of twee verzocht om te bidden⁶ en toen hij bij de derde kwam, zei hij: “De gebedssamenkomst is nu pas begonnen.” Nu willen we de mensen daarin niet navolgen, maar ik heb de laatste twee weken gevoeld dat u vurig gebeden hebt zoals Elía en u bad in uw gebeden.

Zoals we vanavond gelezen hebben, deed Elía nog iets anders. Hij wachtte op het antwoord, hij zag uit naar het antwoord en was teleurgesteld toen hij het antwoord niet kreeg. Hij bleef in gebed totdat hij het antwoord kreeg, en hij kréég het antwoord. Mogen we geholpen worden om te wachten, te verwachten en om naar verhoringen uit te zien. Moge u vanavond bidden in uw gebeden. Moge u vurig bidden, hoewel u zich een mens gevoelt van gelijke bewegingen als anderen, met al uw fouten en gebreken. Het is op grond van genade, en we hebben een betere pleitgrond dan Elía ooit gekend heeft, namelijk door de verdienste en het volbrachte werk van onze Heere Jezus, eens gekruisigd, nu verhoogd – ziende op Hem, van Hem afhangerende, hopende op Hem.

¹ Zie Jesaja 29:21.

² In de Engelse vertaling staat: hij bad vurig.

³ Zie ook kanttekening 65 bij deze tekst in de Statenvertaling.

⁴ Francis Covell (1808-1879) was daar tot zijn overlijden predikant.

⁵ George Prince (1831-1902) was predikant maar had nooit een eigen gemeente.

⁶ De predikant of ouderling verzoekt iemand naar voren te komen om in het openbaar voor te gaan in gebed.

Mag ik vanavond dit zeggen en ik heb het vaak gezegd bij de gebedssamenkomst: Bid in het bijzonder voor zaken die op uw gemoed rusten, die u een last zijn, omdat dit gewoonlijk de oprechtste gebeden zijn. Ik besef dat er een orde is en er dingen zijn die we moeten zeggen. We zouden bedroefd zijn als we ze niet zouden zeggen en de mensen zouden zich afvragen wat er aan de hand is wanneer we ze zouden weglaten. Maar o, als we naar Gods huis komen en er zijn dingen die rusten op ons gemoed omdat de Heere ze daar gelegd heeft! En vergeet niet:

Gebod, ingegeven door de Heere,
Zal de Heere zeker horen.

* * *

Deze meditatie werd gehouden in de Bethelkerk, Luton, door dhr. B.A. Ramsbottom, op maandag 29 juni 2015.